

CIRCUSARTIEST

cale, een circusbende van negen mensen, breekt elke morgen en avond zelf de boel op en af. Daar hebben ze geen honderd medewerkers voor nodig.

Artiesten uit beide circusgezelschappen vertellen openhartig

over de voor- en nadelen van groot en klein. 'Cirque du Soleil is fast circus, zoals in fastfood. Maar elke circusartiest voelt er zich door aangetrokken.'

Sarah Vankersschaever

... en maatje extra small

Ze zijn met negen, ze zijn professioneel en ze doen het met een camionette. Cirquation Locale uit Roeselare hoeft geen witte monstertent, want 'the sky is the limit'. Tenzij het regent natuurlijk.

Bij Cirquation Locale kunnen ze alles tegelijk: boekhouden, jongleren, tourschema's opstellen en salto's maken. Links vooraan: Jan Vermeersch, op de schouders van Jan; Hermen Six. Rechts vooraan met de witte ballen: Roman Masotti. © Jimmy Kets

'Als je als klein gezelschap samen werkt, samen reist en ook nog eens samen woont, dan zie je elkaar meer dan genoeg. En soms eens te veel'

CIRQUATION LOCALE IN CLJFERS:

- Opgericht in 2002
- Aantal producties: 5
- Werknemers: 9
- Waarvan artiesten: 8
- Totaal aantal bereikte toeschouwers: 50.000
- Aantal voorstellingen per jaar: 100

'Dus je rijdt Roeselare binnen en dan zie je aan je rechterkant een carwash. Daar moet je rechts langszij. We zitten achteraan, je vindt ons wel.' Aan het woord is Jan Vermeersch, artistiek leider, interim-journalistennavigator en meteen ook een van de artiesten van Cirquation Locale.

De circusgroep zit goed verstopt in het West-Vlaamse binnenland. Bijzaak, want met hun camionette vinden deze artiesten ondertussen vlot de weg naar onder meer Groot-Brittannië, Polen en zelfs Griekenland. Ze zijn dezer dagen stevig aan het repeteren in hun loods, maar voor een interview is er altijd tijd. *'Mohow zeh, een interview!'*

Truken van de voor

'Een Amerikaan, een Canadees, een Argentijn, een Fransman, een Duitser, een Engelsman en drie Belgen. Zoals in de mop.' Nu zijn ze met negen, maar toen Cirquation Locale in 2002 begon, was het iets minder grappig. Startkapitaal? Afschrijvingen? Que? 'We leerden de

praktische kant met vallen en opstaan', vertelt Hermen Six, de paperassenman van het gezelschap ('zakelijk leider, bah, wat een titel!'). 'Als je een camionette koopt, moet je die afschrijven. Ondertussen hebben we door hoe zoiets werkt, maar aan onze artiesten krijgen we het nog altijd niet uitgelegd.'

Wat zijn 'de truken van de voor' voor beginnende circusartiesten?

Hermen Six: 'We zijn al acht jaar bezig, maar we passen ze soms nog altijd toe: we kopen bijvoorbeeld een nieuwe muziekinstallatie de dag voor we op tournee vertrekken. Dan komt de factuur toe op het moment dat we terug zijn en we het geld van de voorstellingen op de rekening hebben. Dat is de reden waarom mensen ons in de camionette handleidingen zien lezen. (lacht)'

Jan Vermeersch: 'In het begin is het nooit eenvoudig. Het eerste jaar werk je gratis, daarna kun je met een beetje geluk rekenen op subsidies die je helpen om de lonen op tijd uit te betalen.'

Waarin schuilt precies het venijn voor

een klein gezelschap?

Jan: 'Het domino-effect: als we niet genoeg voorstellingen verkopen, kunnen we volgend jaar geen nieuwe creatie maken. Als we geen nieuwe creatie maken, verkopen we doorgaans ook minder voorstellingen. Los van het geld, willen we ook gewoon graag spelen: dit is wat we doen, juist omdat we het graag doen.'

Is circusartiest zijn een droom?

Jan: 'Het is een droom waar af en toe met een naald in wordt geprikt, maar dat hoort erbij. Als een artiest, zoals in december, het vier dagen voor een tournee laat afweten, is dat vier nachten slecht slapen. Maar we zijn erin geslaagd om het op te lossen.'

Hermen: 'Sowieso moet je vertrouwen hebben in je mensen: we gaan zeker niet altijd mee op tournee, dus dan moeten ze het op hun eentje redden. We horen wel altijd de klanten achteraf en soms bekijken we een opname. Dan vragen we wel eens "waar is die truc naartoe?" En dan zie je hen blozen (lacht).'

Ondertussen is een van de artiesten, Roman Masotti, erbij komen zitten.

Zijn Jan en Hermen strenge 'bazen'? Roman Masotti: 'We beschouwen hen niet echt als bazen, meer als partners. Ze staan er wel op dat we onze verantwoordelijkheid nemen en een dagritme aanhouden. Meestal komen we hier om 9 uur aan, al zijn we soms een beetje te laat (lacht). Dan warmen we een uur op met yoga-oefeningen, we trainen nog een uur op ons eentje en nadien nog een uur met de groep. Na de lunch doen we een doorloop of proberen we nieuwe oefeningen uit. Als het druk is, doen we ook kantoorwerk. Ik doe bijvoorbeeld de contacten in Spanje, omdat ik de taal spreek. Rond 17 à 18 uur gaan we naar huis.'

Wat denkt u over Cirque du Soleil?

Masotti: 'Het is dubbel. Ze zijn zo groot en commercieel dat ze nog weinig te maken hebben met het authentieke beeld dat mensen van circus koesteren. Ze staan voor fast circus, zoals in fastfood. Maar mochten ze het me vragen, zou ik zeker meedoen. In de circuswereld blijven de meesten hooguit drie jaar bij een gezelschap, juist om zoveel mogelijk ervaring op te doen. Ik denk dat zowat elke circusartiest een gezonde nieuwsgierigheid heeft naar hoe men bij Cirque du Soleil werkt. En voor het sociale leven is een grote groep beter. (grinnikt)'

Voor het sociale leven? Of bedoel je het liefdesleven?

Masotti: '(lacht) We're all guys, you know. En we zijn toch meer partners dan vrienden, vind ik. Cirquation Locale heeft een huisje waar we met een vijftal samenwonen, omdat het zeer moeilijk is voor buitenlandse artiesten om huisvesting te vinden in Vlaanderen. Als je samen werkt, samen reist en ook nog eens samen woont, dan zie je elkaar meer dan genoeg. En soms eens te veel.'

Cirquation Locale treedt in augustus onder meer op tijdens Cirk!Aalst.

ONLINE

www.cirquationlocale.com